

1034
שבת תשע"ה

אור הזוהר

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

חלק ט חלק 62

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

כְּשֶׁהֵנָּה מְקַדֵּישׁ דְּקָה בְּלִבְד לְלִמּוּד דְּף זִהַר
וּמְצַטְרֵף ל־250,000 לִזְמַנֵּי הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ
נִחְשָׁב כְּאִלוּ אֵתָה מְסִיִּים 250,000
פְּעָמִים כֹּל סֵפֶר הַזֶּהר!!!

עַל כֵּן כָּל אֲדָמוּר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר,
רַב שְׂכִינָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מְגִיד שְׁעוֹר שֶׁל
דְּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יִקַּח בְּחֻשְׁבוֹן אֵיזָה נַחַת
רוּחַ הוּא יְכוּל לַעֲשׂוֹת לְהַקְבִּ"ה, וְלִהְיִיל
אֵת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצְּרוֹת בְּלִמּוּדוֹ זִהַר
הַקְּדוּשׁ דְּף הַיּוֹמִי דְּקָה אַחַת עִם הַצְּבוּר.

תְּפִילָּה קֶצֶרָה לְאוֹמְרָה קֶדָם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יְהוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהָ, בְּדַחִילו
וְרַחִימו, וְרַחִימו וְדַחִילו, לְיַחְדָּא שֵׁם יו"ד ק"י
בְּנֹא"ו ק"י לְאַקְמָא שְׂכִינְתָהּ מַעֲפָרָא, וְלַעֲלוֹ
שְׂכִינַת עוֹגְנו אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא
טְמִיר וְנִעְלַם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַרִינִי מִקְּשֶׁר
עֲצָמוּ בְּלִימוּד הַקְּדוּשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנַאִים
הַצְּדִיקִים הַתְּנוּבָים בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ וּבְרֵאשֵׁם
הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי אֱלֵעָזָר
בְּנוֹ, לְמַעַן שְׂמוּ בְּרַחֲמֵי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיִצְרָנו
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בְּרַחֲמֵי, וּבְהַדְרִין סִפְרָא סִפְרֵי הַזֶּהר,
יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאָה אֵל עַבְדֶּיךָ
פְּעִלָּה וְהַדְרֵךְ עַל בְּנֵיהֶם.

יְהִי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ פּוֹנְנָה
עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה. [ב' פעמים], (סוד ה')

לימודו בכל יום מחוברת זו שבידכם,
וכך תזכו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש
בדקה בלבד

נשיא ארגון "מפעל הזוהר העולמי"

מחברים של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

580454064 ט'ר

גדולי הדור בסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לרפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומני ספרים ועלונים חנים טל: 0527651911 - www.ha-zohar.info

אות ה: וכתב בספר בראשית (דף כ"ג ע"ג), בשבת פותחין ז' היכלות כנגד זה ז' קולות שאמר דוד על המים, וי"ח אזכרות שבהם שט הקדוש ברוך הוא ביי"ח עולמות (תהלים סח, יח) ברכב אלהים רבותים אלפי שנאן, שהם י"ח רבוא עולמות:

אות ו: וכתב שם (דף ס"ג ע"ג), בשם התוספתא כי הרשעים בגיהנם אינם יוצאים ממנו אלא בשבתות וימים טובים וראשי חדשים, אחר כך כרוז יוצא מצד צפון ואומר (תהלים ט, יח) ישוּבו רשעים לשאולה, ובשעה שעונים ישראל בקול רם אמן יהא שמיה רבא מברך, הקדוש ברוך הוא מתמלא עליהם רחמים ורומז למלאך הממונה על שערי גיהנם סמרי"אל שמו, וג' מפתחות בידו ופותח ג' שערי גיהנם ורואים אור של העולם הזה, ובא העשן וסותם האור, באים שלשה ממונים ומנשבים ומשיבים העשן למקומו ונותנים ריווח לרשעים שעה וחצי, ואחר כך חוזרים למקומן. וכן בשלשה פעמים ביום ובכל שעה שישראל עונים אמן:

אות ז: וכתב בספר שמות (דף ר"ז ע"ב), כשיוצא שבת צריכים ישראל להתעכב קצת, להראות שחביבה עליהם מצות שבת ואינם קצים באכסניא, ואז פותחים ישראל והוא רחום וכו', והוא תיקון טוב, ובעת שאומרים ישראל ויהי נועם וקדושה דסדרא, כל הרשעים שבגיהנם פותחים ואומרים שירה ואומרים אשריכם ישראל, אוי למי שלא שמר התורה, ודומה מכריז (תהלים ט, יח) ישוּבו רשעים לשאולה:

אות יא: וכתב (בספר במדבר) חלק ג' (דף ט"א ע"ב), בענין השבת שכתוב לדרתם

אות יג: וכתב בספר שמות (דף ס"ג ע"ג), אמר רבי יהודה, כל יום ויום מתברך העולם מאותו יום העליון, שהרי כל ששה ימים מתברכים מיום השביעי וכל יום נותן מאותה ברכה שקבל מלמעלה, ולכך כתיב (שמות טו, יט) איש אל יותר ממנו עד בקר, לפי שאינו נותן יום אחד לחברו אלא כל אחד ואחד שולט בפני עצמו ביומו, אמנם יום ששי קבל שני חלקים, חלקו וחלק יום השבת, לכך כתב (בראשית א, ב) יום הששי ה"א יתיר:

אות יד: וכתב עוד בספר שמות (דף ס"ג ע"ב) וי"ח, שכל אדם צריך לשאול מזונותיו בכל יום מהקדוש ברוך הוא אף על פי שיש לו, כדי שיתברכו מזונותיו של אדם. וטעם הדבר, (תהלים סח, ט) ברוך ה' יום יום, ולזה אין צריך לאדם לבשל מזונות מיום לחברו, זולת מערב שבת. רבי ייסא סבא לא היה מתקן סעודה בכל יום עד שיתפלל, אמר לא נתקן סעודה עד שיתנו מבית המלך, אחר כך היה ממתין שעה אחת ואומר תקנו סעודה, שכבר היא שעה שתנתן מבית המל:

אות יז: וכתב בספר שמות (דף ר"ז ע"ב), כשיוצא שבת צריכים ישראל להתעכב קצת, להראות שחביבה עליהם מצות שבת ואינם קצים באכסניא, ואז פותחים ישראל והוא רחום וכו', והוא תיקון טוב, ובעת שאומרים ישראל ויהי נועם וקדושה דסדרא, כל הרשעים שבגיהנם פותחים ואומרים שירה ואומרים אשריכם ישראל, אוי למי שלא שמר התורה, ודומה מכריז (תהלים ט, יח) ישוּבו רשעים לשאולה:

אות יח: וכתב (בספר במדבר) חלק ג' (דף ט"א ע"ב), בענין השבת שכתוב לדרתם

לְמַלְךָ שְׁעֵשָׂה הַלוּלָא לְבָנוּ הַיְחִיד, עֵטֶר
 אוֹתוֹ בְּעֵטְרָה עֲלִיוְנָה, מִנָּה אוֹתוֹ
 הַמְּלֶךְ עַל הַכֹּל. בְּיוֹם הַזֶּה שְׂמַחַת הַכֹּל.
 שׁוֹטֵר אַחַד שֶׁהָיָה מִפְקָד עַל דֵּינִים שֶׁל בְּנֵי
 אָדָם, הָיוּ בִּידוֹ גְּבָרִים שְׁצָרִיכִים הִרְיָגָה,
 וּגְבָרִים שֶׁהָיוּ צָרִיכִים לְהַלְקָאָה. בְּשִׁבִיל
 כְּבוֹד הַיּוֹם הַזֶּה שֶׁל שְׂמַחַת הַמְּלֶךְ עוֹזֵב אֶת
 דֵּינָיו, וְשׁוֹמֵר אֶת שְׂמַחַת הַמְּלֶךְ. כִּף אוֹתוֹ
 הַיּוֹם, הַלוּלָת הַמְּלֶךְ עִם הַגְּבִירָה, שְׂמַחַת
 הָאֵב וְהָאֵם עֲלָיו, שְׂמַחַת הָעֲלִיוֹנִים
 וְהַתְּחִתּוֹנִים. בְּשְׂמַחַת הַמְּלֶךְ כֻּלָּם שְׂמִיחִים,
 וְלֹא יִצְטָעְרוּ בוֹ. עַל זֶה כָּתוּב (שְׁעִי נח)
 וְקִרְאתָ לְשַׁבַּת עֲנֵג. מַה זֶה עֲנֵג? עֲנֵג לֹא
 נִמְצָא אֲלָא בְּמָקוֹם שְׁשׁוּרָה הַקֹּדֶשׁ הָעֲלִיוֹן,
 כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל ה'. שֶׁהָיָה עֲנֵג
 הוּא עַל ה'. וְהַיּוֹם הַזֶּה שֶׁהוּא הַלוּלָת
 הַמְּלֶךְ, מִתְעַטֵּר בְּאוֹתָה עֵטְרָה שֶׁל עֲנֵג. זֶהוּ
 שְׂכָתוּב וְקִרְאתָ לְשַׁבַּת עֲנֵג, מַה שְּׂאִין נִמְצָא
 כֵּן בְּשָׂר הַיָּמִים.

בְּיוֹם הַזֶּה שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת צָרִיכִים בְּנֵי הַמְּלֶךְ
 לְזַמֵּן וְלַעֲרֹךְ שְׁלַחֲנוֹת בְּשִׁבִיל כְּבוֹד
 הַמְּלֶךְ, כְּמוֹ שְׁבִאֲרָנוּ. וְכִשְׂמִזְדַּמֵּן בוֹ חַג אוֹ
 זְמַן, לֹא יִסְדֵּר אָדָם שְׁנֵי שְׁלַחֲנוֹת בְּכָל
 סְעוּדָה, אַחַד לְשַׁבַּת וְאַחַד לְאוֹרַח, מִשּׁוּם
 שְׂכָתוּב (שְׁמִטָּה ג ט) עַל שְׁלַחֲן הַמְּלֶךְ תָּמִיד הוּא
 אֲכַל, הַהֲנָאָה הַיָּה בְּשְׁלַחֲן הַמְּלֶךְ לְאוֹתוֹ
 הָאוֹרַח שֶׁבָּא אֵלָיו. וְעַל כֵּן צָרִיךְ אָדָם לַעֲרֹךְ
 שְׁלַחֲן שְׁלֵם לְמַלְךְ, וְהוּא נוֹתֵן מִמֶּנּוּ לְאוֹרַח.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הַסְּעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
 שַׁבַּת, כְּשִׁנְקָרָה בָּהּ אוֹרַח, הָאֵם
 עוֹזְבִים אוֹתָהּ אוֹ לֹא עוֹזְבִים אוֹתָהּ? אִם לֹא
 עוֹזְבִים אוֹתָהּ, נִמְצָא הָאוֹרַח דְּחוּי מִשְׁלַחֲן
 הַמְּלֶךְ. וְאִם עוֹזְבִים אוֹתָהּ, נִמְצָא פָּגָם
 בְּשְׁלַחֲן הַמְּלֶךְ. אָמַר לוֹ רַבִּי שְׂמַעוֹן אָבִיו,
 לְמַלְךְ שְׁנִקְרָה לוֹ אוֹרַח, וְלִקַּח מֵאֲכָל מִלְּפָנָיו

אוֹת טו: וְכַתֵּב עוֹד שֵׁם (דף פ"ח ע"ב), הַקִּשָּׁה
 ר' יִצְחָק בְּמַה שְׂכַתוּב (נְלִאֲשִׁים ג א)
 וַיְבָרַךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, כִּי אַחַר
 שְׂכַתוּב (שְׁמִיט טו, טז) יוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁבַת לֹא יִהְיֶה
 בוֹ, מַה בְּרָכוֹ, אֲלֵא כִּךְ שְׁנִינוּ כָּל הַבְּרָכוֹת
 שֶׁלְּמַעֲלָה וּמִטָּה הֵם כְּלוּלוֹת בְּיוֹם הַשַּׁבַּת,
 וּבְשִׁבִיל זֶה אֵינּוּ נִמְצָא הַמֶּן בְּאוֹתוֹ יוֹם, לְפִי
 שֶׁאֵז מֵאוֹתוֹ הַיּוֹם מִתְּבָרְכִים כָּל הַשָּׂשׂוּה
 יָמִים, וְכָל אַחַד נוֹתֵן מְזוּנָה לְמִטָּה כָּל אַחַד
 בְּיוֹמוֹ מֵאוֹתָהּ בְּרָכָה שֶׁקָּבַל בְּיוֹם הַזֶּה,
 וּבְשִׁבִיל כִּךְ מִי שֶׁהוּא מֵאִמִּין צָרִיךְ לְסַדֵּר
 שׁוּלְחָנוֹ לַיִל שַׁבַּת, כְּדִי שִׁיתְבָּרַךְ כָּל שֵׁשֶׁת
 יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה:

אוֹת טז: וְכַתֵּב עוֹד (דף פ"ח ע"ב), עֲנִין
 הַשְּׁלוֹשׁ סְעוּדוֹת, (שְׁעִי נח, טז) אֲז
 תִתְעַנֵּג עַל ה' זוֹ סְעוּדָה רֵאשׁוֹנָה, (טז)
 וְהוֹרְכַבְתִּיךְ עַל בְּמוֹתַי אֶרֶץ זוֹ סְעוּדָה שְׁנִיָּה,
 (טז) וְהֵאֲכַלְתִּיךְ נַחֲלַת יַעֲקֹב זוֹ סְעוּדָה
 שְׁלִישִׁית, וְצָרִיךְ לִיזְהַר בְּסְעוּדוֹת אֵלוֹ, וּמִי
 שְׁפּוֹגֵם בְּאַחַת מֵהֶם מֵרָאָה עֲצָמוֹ כְּאִילוֹ
 אֵינּוּ מְזַרְעֵ יִשְׂרָאֵל וְנוֹתְנִין עֲלָיו חוֹמְרֵי ג'
 דִּינֵי גִיהֵנָּה:

אוֹת יז: וּבִסְפָר וִיקְרָא מִדֶּף צ"ב ע"ב עַד
 דֶּף צ"ה ע"א כְּתֹב בְּזֶה:

הוֹסַפְתָּ הַמוֹצֵיא לְאוֹר: נֶאֱמַר רַבִּי יְהוֹדָה,
 הַשְּׂמִיחָה וְהַשְּׂמִיחָה שֶׁל יוֹם הַשַּׁבַּת הֵם עַל
 הַכֹּל, וּמִשּׁוּם שֶׁהַיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטֵּר בְּאֶבָּא
 וּבְאֶמָּא, וְנוֹסַפְתָּ קִדְשָׁהּ עַל קִדְשָׁתוֹ, מַה
 שְּׂאִין כֵּן בְּשָׂר הַיָּמִים, שֶׁהָיָה הוּא קִדְשׁ
 וּמִתְעַטֵּר בְּקִדְשׁ, וּמוֹסִיף קִדְשָׁהּ עַל קִדְשָׁתוֹ,
 מִשּׁוּם כִּף הַיּוֹם הַזֶּה הוּא שְׂמַחַת הָעֲלִיוֹנִים
 וְהַתְּחִתּוֹנִים, כֻּלָּם שְׂמִיחִים בוֹ, מִמְּלֵא בְּרָכוֹת
 בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. כֻּלָּם נִתְקַנּוּ (מוֹטוּ) מִמֶּנּוּ. בְּיוֹם
 הַזֶּה מְנוּחַת עֲלִיוֹנִים וְתְחִתּוֹנִים. בְּיוֹם הַזֶּה
 מְנוּחַת הַרְשָׁעִים בְּגִיהֵנָּם.

להבדיל בין שרים השולטים בשבת לשולטים בחול, כשיוצא שבת עולה מגיהנם יצר הרע של עין הרע ורוצה לשלוט בישראל, ובשעה שאומרים ויהי נועם בורחים:

אות כא: וכתב בספר שמות (דף ל"א ע"ג),

עולם הבא נקרא נועם, וכשיוצא השבת הרשעים יוצאים מאותו הנועם וחוזרים לגיהנם, לפיכך אנו מתפללים במוצאי שבת, שיהי רצון שנהיה צדיקים ונזכה לנועם עולם הבא:

אות כב: וכתב בספר בראשית (דף י"ד ע"ג)

במדבר (דף רנ"ו ע"ה), שלשה הם הגורמים רעה לעצמם, המקלל עצמו, והזורק לחם או פרורים שיש בהם כזית, ומי שמדליק הנר במוצאי שבת קודם שיאמרו הקהל קדושה דסדרא, ורשעים של גיהנם מקללים אותו, לפי שבערב שבת בא קדש לעולם ונחים הרשעים מלישרף באש גיהנם, ובמוצאי שבת חוזרים כל השרים לשרתם ומכריזים ואומרים (תהלים טו יח) ישובו רשעים לשאולה, ואין להם כח עד שיאמרו ישראל ברכת הבדלה, וכל אותם השרים הנקראים מאורי האש. ואם האדם ממתין לומר הבדלה עד שיסיימו הקהל קדושה דסדרא, אז חייבי גיהנם מקיימין על אותו אדם כל ברכות שאומרים הקהל (בראשית טו כח) ויתן לך וכו' ברוך אתה בעיר כולם אומרים אותם חייבי גיהנם:

אות כג: וכתב בספר בראשית (דף ק"ב ע"א)

וע"ג, בפסוק (בראשית כג טו) ויקרא מלאך, אמר רבי אלעזר, כי מה שאמרו י' דברים נבראו בערב שבת בין השמשות, אין רוצה לומר שנבראו אז, לפי שאם כן קשה שהרי שנינו שאילו של אברהם המסוך בעלון הבא

והעלהו לאורח. נמצא, אף על גב שהמלך לא אכל עמו - ממאכל המלך הוא אוכל, והמלך נתן לו לאכל. וכל זה משום שהוא אורח המלך. ובבית רב המנונא סבא לא חוששים לאורח בשעה זו, ואחר כך עורכים שלחן לאורח.

אמר רבי אבא, כך היה עושה רבי

שמעון בזמן שעלתה סעודת שבת, עורף שלחנו ומשתדל במעשה מרפבה, והיה אומר: הרי סעודת המלך שיבא לאכל אצלי. משום כך נמצאת שבת עדיפה בכל מפל הזמנים והחגים, ונקראת קדש ולא מקרא קדש. [ע"כ.]

אות יח: כתב בספר דברים (דף רע"ג ע"ה),

בשם רביא מהימנא, כי שני ככרות בשבת הם רמז לשני לוחות שנתנו בשבת, וביום השלישי שכתוב בו פעמיים כי טוב. ואם תאמר למה שני ככרות שהם זוגות, והרי אמרו שיש ממונים על זוגות, ומטעם זה אמרו אין מתחילין בב' ואין מסיימין בד' דהיינו בב"ד, יש לומר, כי בכל שבת הנשמות והרוחות יוצאות זוגות ואין שטן ואין משחית ואין מזיק ביום השבת, ואפילו אור של גיהנם אינו שולט בשבת, רמז לדבר (שמות לה ג) לא תבערו וכו':

אות יט: כתב בספר שמות (דף ר"ח ע"א וע"ג),

בסוד האצבעות, כשוראה בליל מוצאי שבת כל האצבעות בלי הצפרנים, כשוראים אותם נקראים פנים פנימים ואחורי האצבעות בצפרנים הם אחורים, והסוד הוא כשוראים בנר לראות אחורי האצבעות עם הצפרנים, וזהו סוד (שמות לג כג) וראית את אחורי ופני לא יראו:

אות כ: כתב בספר בראשית (דף י"ו ע"ג),

הבדלה במוצאי שבת הוא